

Jesus, vor stedfortræder

Første gang Jesus kom til jord, forkyndte en engel en stor glæde for hyrderne på Betlehems marker, - en glæde, der skal være for hele folket.

Skal det være samme glæde for hele folket, når Jesus kommer igen? – Nej. Ikke for alle. Kun for de hellige, der tog imod Jesus til frelse. Deres glæde skal blive fuldkommen, for Guds ord siger, at når Jesus åbenbares, skal Guds børn blive ligesom Jesus, for de skal se ham som han er. Da skal det lyde: Se brudgommen kommer, - han, som de har længtes efter. Gå ham i møde. Gå ind i den himmelske brudesal sammen med ham. Gå ind til din Herres glæde.

Men udenfor skal nogen banke på døren og sige: ”Herre, Herre. Har vi ikke profeteret i dit navn, uddrevet onde ånder i dit navn, og har vi ikke gjort mange mægtige gerninger i dit navn?” Og da skal han svare dem: ”Gå bort fra mig alle I, som øver uret. Jeg har aldrig kendt jer!” Mat.7:22-23. For dem bliver det ikke en glædens dag. Det bliver en rædselens dag, når de på trods af alle deres gerninger skal tilbringe evighedernes evigheder i den ild, der er beredt djævelen og hans engle.

Hvorfor dømmes de til fortabelse på trods af de mægtige gerninger, de har udført og som Jesus ikke benægter, at de har udført? Og hvordan forholder vi os til, at enhver bliver dømt efter sine gerninger, når Gud på dommens dag dømmes alle mennesker med retfærd, sådan som det er beskrevet i Johannes’ Åbenbaring kapitel 20? Er det ikke i modstrid med evangeliet om, at ingen bliver retfærdig ved lovgerninger, og at vi frelses ved tro alene? Det lyder modsætningsfyldt og uforståeligt. Alligevel er det sandt, at hvert menneske skal dømmes efter sine gerninger enten til frelse eller fortabelse. Den Gud, som kender alle vore gerninger – selv det usagte og den mest skjulte tanke, som ingen har set eller hørt, alt det, som er gemt dybt i sjælens mørke, det kender Gud, og efter vore gerninger skal vi dømmes på dommens dag.

Betyder det så, at vi skal tage vore liv op til revision og finde vort regnskab frem for at se, hvad vort liv indeholder af gode og onde gerninger? Ja, det kan der menneskeligt set være flere gode grunde til at gøre. Men gør det ikke i den tro at du ved dine egne anstrengelser kan opnå retfærdighed overfor Gud i kraft af gerninger. Og selv om du med forstanden ved, at sådan er det, så vender spørgsmålet hele tiden tilbage: ”Hvornår er der nok på indtægtssiden af gode gerninger?”

Svaret er, at der aldrig bliver nok, for selv den mindste synd på udgiftssiden af dit og mit regnskab er nok til for evigt at skille os fra Gud. Har du på dommens dag blot én eneste tanke eller gerning, som ikke udspringer af, at du elsker Gud af hele dit hjerte, med hele din sjæl og med al din styrke, så vil Gud sige til dig: ”Gå bort fra mig, du som øver uret. Jeg har aldrig kendt dig.” For du har overtrådt Guds bud og syndet og er under Guds forbandelse.

Guds ord taler om, at Jesus ved sin genkomst har sin løn med sig for at gengælde enhver efter hans gerninger (Åb.22:12). Og Paulus taler om, at enhver, der bygger på Kristus som grundvold, skal have sit arbejde (gerninger) prøvet i ild., og hvis arbejdet består prøven, skal han få løn. 1.Kor.3:12-15. De gerninger, der her om-

tales er ikke dem, der ligger til grund for din og min frelse. Der er i stedet tale om en løn, som Jesus vil give til hver enkelt af de frelste hjemme i himlen. Disse gerninger og den løn, som de bærer med sig, er ikke det vi taler om her.

Vi ser i stedet på, at vi alle skal dømmes efter vore gerninger på dommens dag. Og det gælder alle, en dom til frelse eller fortabelse. Johannes vidner og siger: "Og jeg så de døde, både store og små, stå foran tronen, og bøger blev åbnet, og en anden bog blev åbnet, det er livets bog, og de døde blev dømt efter deres gerninger ifølge det, der stod skrevet i bøgerne. - - - Og hvis nogen ikke fandtes indskrevet i livets bog, blev han styrtet i ildsøen." Åb.20:12-15.

Det drejer sig altså ikke om løn for vore gerninger. I stedet siger Guds ord det klart, at Gud ud fra vore gerninger skal dømme hver enkelt af os til evigt liv eller til fortabelse. Men når mine gerninger ikke slår til, når jeg på dommens dag står for Guds trone for at dømmes, hvad skal jeg så gøre med mine gerninger? Hvor skal jeg vende mig hen med mit regnskab, der ikke slår til?

Svaret ligger i en lignelse, som Jesus fortalte. Vi læser den i Mattæus evangeliet 25: 31-46. Og den lyder i sin helhed:

"Når Menneskesønnen kommer i sin herlighed og alle englene med ham, da skal han tage sæde på sin herligheds trone. Og alle folkeslagene skal samles foran ham, og han skal skille dem, som hyrden skiller fårene fra bukkene; fårene skal han stille ved sin højre side og bukkene ved sin venstre. Da skal kongen sige til dem ved sin højre side: Kom, I som er min faders velsignede og tag det rige i arv, som er bestemt for jer siden verden blev grundlagt. For jeg var sulten, og I gav mig at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg, og I tog jer af mig, jeg var i fængsel, og I besøgte mig. Da skal de retfærdige sige: Herre, hvornår så vi dig sulten og gav dig noget at spise, eller tørstig og gav dig noget at drikke? Hvornår så vi dig som en fremmed og tog imod dig eller så dig nøgen og gav dig tøj? Hvornår så vi dig syg eller i fængsel og besøgte dig? Og kongen vil svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig. Da skal han også sige til dem ved sin venstre side: Gå bort fra mig, I forbandede til den evige ild, som er bestemt for Djævelen og hans engle. For jeg var sulten, og I gav mig ikke at spise, jeg var tørstig, og I gav mig ikke noget at drikke, jeg var fremmed og I tog ikke imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig ikke tøj, jeg var syg og i fængsel, og I så ikke til mig. Da skal også de sige til ham: Herre, hvornår så vi dig sulten. eller tørstig eller fremmed eller nøgen eller syg eller i fængsel, uden at vi hjalp dig? Da skal han svare dem: Sandelig siger jeg jer: Alt, hvad I ikke har gjort mod en af disse mindste, det har I heller ikke gjort mod mig! Og de skal gå bort til evig straf, men de retfærdige til evigt liv."

Når man har læst beretningen, er der ét, som vi umiddelbart synes at forstå: det er gerningerne mod vore medmennesker, der er afgørende for, om vi frelses eller fortages, for uanset om kongen taler til dem på hans højre eller hans venstre side, så dømmes han ud fra det, de "har gjort mod en af disse mine mindste brødre."

Men det giver ikke svar på, hvornår man har gjort nok til frelse. Og spørgsmålet vender tilbage med ny styrke, for vi forstår samtidig, at de, som står på kongens

venstre side, er bevidste om, at de har gjort alt det, der var forventet af dem. Men det hjælper dem ikke det ringeste. Til dem lyder det: " Gå bort fra mig, I forbandede til den evige ild, som er bestemt for Djævelen og hans engle."

Menneskeligt set er der ikke noget håb, og på trods af alle deres anstrengelser og troen på deres gode gerninger, så er resultatet givet: Den evige fortabelse.

Men der er et eller andet i beretningen, der ligesom ikke stemmer. Dem på kongens højre side, betegnes som "Min faders velsignede" og Jesus siger om dem: " Jeg var sulten, og I gav mig at spise, jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke, jeg var fremmed, og I tog imod mig, jeg var nøgen, og I gav mig tøj, jeg var syg og i fængsel, og I så til mig." Og de skal svare: "Hvornår, Herre, hvornår gjorde vi alle disse gode gerninger?"

Det lyder som hykleri. For skulle de retfærdige ikke være bevidste om, at de havde gjort disse gode gerninger? Det lyder usandsynligt. På den anden side kan det ikke passe, at de hellige på dommens dag skal stå og lyve Gud op i ansigtet. Så enten må de være helt uvidende om deres egne gode gerninger eller også har de aldrig har gjort dem. Vi vil gerne tro det første, at de er uvidende om deres gode gerninger, for det lyder umiddelbart mest fromt. Men sandheden er, at de har aldrig gjort dem.

For at forstå det, så lad os et øjeblik stille os i flokken af de retfærdige for Guds trone. Når Gud ser på dig og kalder dig den velsignede, hvad ser han så? Ja, han ser dig klædt i frelsens klæder, der er gjort hvide i Jesus blod. Som et Guds barn, er dit liv skjult i Kristus, og når Gud ser dig, ser han Jesus, der gælder i dit sted..

Og så får teksten pludselig en helt anden mening:

- Det var Jesus, der i dit sted mættede de sultne og tørstende –ikke blot med brød og vin, men med sit eget legeme og blod – sand mad og sand drik til frelse, for dem, der spiser og drikker det.
- Det var Jesus, der klædte os i frelsens klæder, da vi var nøgne, og al vor synd var synlig og åbenbar.
- Det var Jesus, der kom som den store læge for at bære alle vore sygdomme og smerter, da han tog den på sig, og da han i vort sted bar vore synder op på korset og sonede dem med sit blod.
- Det var Jesus, der kom og udråbte et nådeår fra Herren, og som brød ind i Satans hus for at sætte os fri af syndens og dødens fængsel.
- Det var Jesus, der tog imod os, da vi var fremmede for Guds rige, da vi var uden Gud og uden håb her i tiden og i evigheden. Han tog os i favn og lovede at være med os alle dage indtil det evige liv.

Så forstår vi bedre de hellige på kongens højre side. De har vitterlig aldrig gjort de gerninger, som de dømmes retfærdige for, og som giver dem adgang til det rige, der har været beredt for dem fra verdens grundlæggelse. De gerninger, de dømmes for, er i stedet Jesu gerninger, som Gud af uforskyldt nåde tilregner enhver synder, der tror på Jesus.

Derfor er det sandt, at én af dine gode gerninger gælder til frelse, når du står for Guds trone og skal dømmes til frelse eller fortabelse. Der gælder kun det, Jesus gjorde og den retfærdighed, som han ved sin død vandt til dig, og som du modta-

ger ved at tro ham. Selv de bedste af dine gode gerninger er besmittede af synden, og intet urent skal nogen sinde komme ind i Guds hellige himmel. I dit sted gælder alene Jesus og det, han gjorde til frelse for dig. Betingelsen er, at du her i tiden opgiver dig selv og din kamp for retfærdighed for i stedet at modtage Guds frelse ved tro på Jesus.

Og pludselig forstår vi på en hel ny og forklaret måde, hvad Johannes mener, når han i sit første brev siger: "Vi ved, at når han – Jesus – åbenbares, skal vi blive ligesom han, for vi skal se ham som han er."

Ligesom Jesus. Ja, sådan vil Gud Herren se på dig på dommens dag, hvis du er i ham.

Tilbage til spørgsmålet om at dømmes efter sine gerninger til frelse eller fortabelse:

1. Til frelse i himlen sammen med Jesus og alle de hellige: Det er dem, der ved tro på Jesus er iklædt frelsens klæder. Dem bliver Jesu gerninger tilregnet, selv hans død og opstandelse, for Guds ord siger, at vi er døde og opstanden med ham.
2. Til fortabelse i ildsøen med Satan og hans engle: Det gælder de mange, der kommer i egne klæder og henviser til deres egne gode gerninger og påberåber sig at have uddrevet onde ånder og gjort store og mægtige undergerninger i Jesu navn. Til dem skal Jesus sige: "Gå bort, alle I som øver uret. Jeg har aldrig kendt jer."

Sandheden er jo, at vore gerninger som frelsesvej dybest set er en foragt for den frelse, som Gud rækker os i Jesus, og vi i stedet slår lid til vore egne gerninger. Det fremkalder Guds hellige vrede at lade hånt om Guds offer, da han lod Jesus dø på korset for dine synders skyld. Ligesom synden fremkalder Guds vrede, står der, at der i Himmelen bliver glæde over hver synder, der omvender sig og tror på Jesu. Hører du til dem, kan du med frimodighed se dommen i møde og synge sammen med alle Guds børn:

Jesus gælder i mit sted
ved den hvide troen.
Derfor skal i evighed
takken til ham tone.